

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 16:26
יציאת השבת: 17:16
רבינו תם: 17:51

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

במה זוכה האשה לבן - עדן?

פרשת השבוע: פרשת ויצא.

347

לרפואה פרנסה

ההצלת: הרב שמעון בן בכריה. מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מרים בת גליה. אבישי דוד בן ברכה. ברכה בת דורה דבורה. צילה בת ברכה. יעקב בן לינה. עילום שם לביאת המשחה, הילה, לאה ומרים בנות ליאורה לריסה. ברוך בן גורגיה, ליאורה לריסה בן זבן וזוליתו. רחל, יעל ופנינה בנות אירנה איסטט. שולמית בת חתון. חן בת דליה רבקה. ירון שמעון בן שושנה, דליה רבקה בת מלכה, יחזקאל בן שרה. תז"ב: יהודה בן נעמי.

לזיווג הגון - חנה אנה בת רעיה ורותם בת גאולה. דורין בת שרה, דורון בת שרה.

זרע בר קיימא - שלום בן יונה, רפאל בן מרים.

לעילוי נשמות: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב יעקב חי בן מרגלית. מ"ס צדוק בן נור, מלכה בת אסתר, תמרה בת מזל. מזל בת דוד ובת שבע. יריב בן גאולה. אברהם בן אלה. ישעיהו בן יצחק. רות בת נוסרת יצחק בן עלוזה. יוסף בן אנגלינה. אפרים בן רחל. ר' יצחק בן טופחה, ר' גבריאל בן סמינה. אסתר בת עישה, שלום בן תמוז. דוד בן אסתר, רחל בת קלמי. אליהו מאיר בן סימי איסרגן, עובדיה כהני. לואיזה עליוזה בת שמחה. זוהרה טימסטית בת מרים. שמעון בן זוהרה. רחמים בן צ'חלה. אילל בן טובה. איריס בת מלכה ועמרים בן איזה, דוד בן זינת שרה, שמואל בן טובה לאה. סלימה סניורה בת רחל, ניסים בן ויקטוריה. הבה בת פני ויחיא בן סעדיה. אילנה בת סלפנת. צדוק בן חסן, נפתלי בן יפה.

רוצים הקדשה שנתחד צלצלו... 0506425002

יעקב אבינו עוזב את בית אביו והולך לביתו של הודו לבן, על מנת להסתתר שם מעשו ולמצוא את זיווגו. יעקב אבינו פוגש את רועי הצאן בכניסה לעיר, ולפתע מגיעה רחל עם הצאן של אביה. "עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה" - אומרים חז"ל: 'באה עם הצאן' - שלא היתה כשאר רועי - הצאן שעומדים בסוף המרעה להשגיח על הצאן, אלא היתה עומדת בתוך מרכז העדר, ומדוע? מפני שהיתה אשה יפת - תואר ורצתה לשמור על צניעותה, ולא רצתה שינעצו בה אנשים את עיניהם, לכן הסתתרה במרכז הצאן. מיד ראה יעקב את צניעותה ורצה לשאת אותה לאשה, מפני שאשה כזו הנוהרת גם ביציאתה לרחוב לשמור על צניעותה ולא למשוך את עיניהם של הסובבים אותה - זוכה שהשכינה שורה עמה תמיד וההצלחה רודפת אחריה. מספר הרב שלמה לווינשטיין שליט"א: "שמעתי מהרב אליהו ברונו מעשה מדהים שאירע לאחרונה: באחד הימים הגיע הרב חנניה ציולק, נשיא ארגון 'עזר מציון', לביתה של הרבנית קנייסקי זצ"ל, אשה שהתגלה גידול בראשה, ל"ע.

הרבנית קיבלה אותה בחום ואהבה והחלה לחבק ולנשק אותה בחום רב. לאחר מכן, סיפרה אותה אשה לרבנית בצער רב על האסון הכבד שפקד אותה ועצר את כל חייה. הרבנית השתתפה בצערה בלב שבור, ושמה לב תוך כדי השיחה שהאשה איננה עוטפת את ראשה בכיסוי ראש. "את יודעת", הוסיפה הרבנית ואמרה, "הקב"ה כל כך אוהב אותנו! הוא לא רוצה להעניש אף אחד מאתנו, אלא כל רצונו הוא שרק נעשה דברים טובים יותר ממה שהיינו רגילים ונשפר את מעשינו! אם תכסי את הראש שלך - אני מבטיחה לך שהגידול יעלם!"

אותה אשה הוקסמה מאישיותה החמימה והאוהבת של הרבנית ויצאה מביתה מהורהרת ומלאה בתקווה.

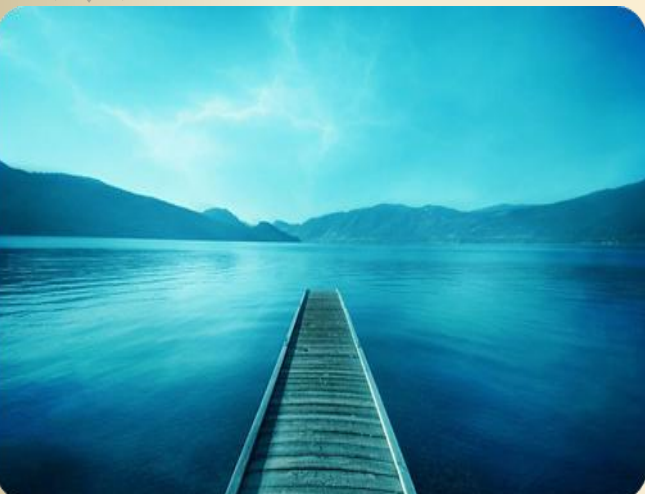
ימים ספורים אח"כ התקשר הרב ציולק אל אותה אשה, על מנת לשמוע מה שלומה. "אני בדיוק בחנות כעת", סיפרה האשה, "ממש עכשיו אני קונה לעצמי כיסוי ראש!"

הרב ציולק היה שמח כל כך. לאחר כמה זמן סיפר הרב ציולק כי באורח פלא, מאותו יום ואילך, הם עקבו אחרי הבדיקות וגילו כי הגידול החל להצטמק ונהיה קטן מיום ליום, עד שלאחר זמן קצר נעלם מהצילומים כליל! אותה אשה נדהמה ולא ידעה את נפשה כשהודיעו לה הרופאים בתדהמה בכל פעם: 'איך לנו הסבר, אך הגידול מצטמק ונהיה יותר קטן, ובפרט כשהודיעו לה שהוא נעלם כליל. היא חזרה לחיים, היא ניצלה מייסורים קשים. "הקב"ה אוהב כל יהודי ויהודיה, ולא משנה מי הוא - כי הם הבנים שלו. הקב"ה לא מעניש ולא מכה אף יהודי. ואם האדם קיבל מכה וסבל, משמייס שלחו לו זאת לא כעונש, אלא רק כגעגוע ואהבה שיתקרב אל ה'!"

לכן כשרואה ה' שהאדם משנה את מעשיו - הרי שלא צריך יותר את אותו סבל שנועד רק לקרב את האדם. אמר החזון איש זצ"ל: "כשם שעיקר זכות הגבר בעולם הבא הוא על ידי לימוד תורה, כך עיקר זכות האשה בעולם הבא תלוי בעיקר בצניעותה."

ניסיון גדול וקשה קיבלה האשה עם ירדתה לעולם הזה והוא - צניעות בגדיה. אין הגבר יכול להבין את הניסיון הקשה שעוברת האשה, כפי שהתבטא אחד מחכמינו: כי כפי הקושי והיצר הרע שיש לגבר בניצול הזמן ללימוד התורה, כך ישנו קושי זהה ויצר הרע מיוחד לאשה בענייני צניעותה.

וכתב הצדיק בעל 'השבט מוסר' זצ"ל: "אשה צנועה אשר יראת ה' בלבבה, ראוי שתקשט עצמה בביתה. אך אם יוצאת בחוץ מקושטת, היא חוטאת ומחטיאה אחרים ואותה אשה גורמת מכשול, עוון ותקלה". אשרי האשה שבדורנו אנו, דור האופנה והחיצוניות, הולכת בדרכן של האמהות הקדושות ומתלבשת בצניעות בלא להתבלט ברחוב. אשריה, שבקרוב בתחית המתים יקבלוה האמהות בשמחה רבה ושכרה רב מהשמיים!

על מנת לשמוע מה שלומה. "אני בדיוק בחנות כעת", סיפרה האשה, "ממש עכשיו אני קונה לעצמי כיסוי ראש!" הרב ציולק היה שמח כל כך. לאחר כמה זמן סיפר הרב ציולק כי באורח פלא, מאותו יום ואילך, הם עקבו אחרי הבדיקות וגילו כי הגידול החל להצטמק ונהיה קטן מיום ליום, עד שלאחר זמן קצר נעלם מהצילומים כליל! אותה אשה נדהמה ולא ידעה את נפשה כשהודיעו לה הרופאים בתדהמה בכל פעם: 'איך לנו הסבר, אך הגידול מצטמק ונהיה יותר קטן, ובפרט כשהודיעו לה שהוא נעלם כליל. היא חזרה לחיים, היא ניצלה מייסורים קשים. "הקב"ה אוהב כל יהודי ויהודיה, ולא משנה מי הוא - כי הם הבנים שלו. הקב"ה לא מעניש ולא מכה אף יהודי. ואם האדם קיבל מכה וסבל, משמייס שלחו לו זאת לא כעונש, אלא רק כגעגוע ואהבה שיתקרב אל ה'!" לכן כשרואה ה' שהאדם משנה את מעשיו - הרי שלא צריך יותר את אותו סבל שנועד רק לקרב את האדם. אמר החזון איש זצ"ל: "כשם שעיקר זכות הגבר בעולם הבא הוא על ידי לימוד תורה, כך עיקר זכות האשה בעולם הבא תלוי בעיקר בצניעותה."

האם מותר להפריד גביעי אשל בשבת? האם מותר לתלות תמונה בשבת?

1. האם מותר להפריד גביעי אשל בשבת?
* שני גביעי אשל המחוברים למעלה זה בזה, זוג זוג – המחמיר להפרידן מערב שבת, תבוא עליו ברכה, ומכל מקום, מעיקר הדין יש להקל להפרידן זה מזה בשבת, ואין בזה משום מתקן מנא, כיון שחיבורם לא נעשה לקיום, אלא על דעת שהצרכן יפרידם בעת אכילתו.

2. האם מותר לחבר כובע של מעיל בשבת?
* מותר לחבר את הכובע של המעיל למעיל בחיבור הנעשה על-ידי ריץ-ריץ או לחצנים.
* אסור להדביק בשבת מתלה הנדבק באמצעות דבק שנמצא על המתלה, על כותל או ארון. וכן אסור להסירם ממקומם בשבת.

3. האם מותר לתלות תמונה בשבת?
* מותר לתלות בשבת תמונה ושבתוך מסגרת על מסמר הקבוע בקיר מבעוד יום. וכן מותר להסיר את התמונה מהמסמר, ואין לחוש בזה לא לאיסור בונה או סותר, ולא לאיסור מוקצה. אבל ברור שאסור לחזק את התמונה בקיר באמצעות נעצים וכדו'.

4. האם מותר לתלות וילון בשבת?

סגולת "למנצח" בצורת המנורה:
(1) כותב החיד"א הקדוש: "כל המתפלל מזמור ל'מנצח' בנגינת מזמור שיר" בצורת המנורה בכל יום ב"הנץ החמה", ולחלופין בסיום תפילת ה"עמידה" לפני שעוקר רגליו – הרי זה מונע עצמו מגזירות רעות ולא יקרה לו שום מקרה רע, ולא ינזק באותו היום. וחשוב הוא לפני המקום כאילו הדליק את הנרות במנורה אשר בבית המקדש, ויהיה מובטח שהוא בן העולם הבא. (מדבר קדמות, וכן אמר הישלמי ציבורי).
(2) כתב האר"י הקדוש: טוב לומר מזמור זה בעת צרה.

ל'מנצח" הוצאת הנניפה

(3) בספר "אגודת אוזב" לר"י האזובי הביא בשם חכמי הקבלה: "מי שיראה מזמור זה מצוייר בצורת המנורה בכל יום – ימצא חן וחסד ושכל טוב בעיני אלקים ואדם. ואם הוא מצוייר על ארון הקודש – יגן בעד גזירה רעה לקהל".
(4) אומר הרב מוצפי שליט"א: "מזמור זה כולו נגד משחיתים, מזיקים, עין הרע, וטוב לומר כשנכנסים לדירה חדשה. (מותר לאומרו בכל שעה ביממה ואף בלילה כיוון שאומרו כסגולה).
(5) כותב הבן איש חי זצ"ל: מזמור זה מסוגל לפרנסה, וכשאומר "יאר פניו אתנו" יכוון לראשי התיבות במחשבה בלבד המסוגל לפרנסה!
– מתוך הספר 'דוד מלך ישראל' –

האם מותר להשתמש בגגן של עגלה בשבת? - מתוך הילקוט יוסף -

מותר לתלות וילון בשבת כנגד החלון או הדלת, כדי להגן מפני החמה או הצינה או בפני הנרות שלא יכבו ברוח. ובלבד שלא יעשה נקב על-ידי המסמר שבקיר.

5. האם מותר לפרוס סדין על עריסה?
* אסור לפרוס מפה או סדין על גבי לול של תינוקות, או על עריסה של תינוק, כדי להגן על התינוק מפני החמה או הגשמים. אולם אם פרס את הכילה מבעוד יום לרוחב של טפח אחד – מותר לפרוסה לגמרי, ובשעה שיסירנה ישאיר את הטפח שהיה פרוס מבעוד יום, ולא יסירו. וכן הדין אם רוצה לפרוס רשת או בגד על גבי עגלת ילדים, כדי להגן מפני החמה או מפני הגשמים.

6. האם מותר להשתמש בגגן של עגלה?
* גגן המחובר לעגלת ילדים, וכן שמשיה המחוברת לעגלת ילדים – טוב ונכון להחמיר לפתוח את הגגן מערב-שבת בשיעור טפח. ובשבת יכול להוסיף עליה, דהוי תוספת אהל ושרי. ובשעה שחוזר ומקפל את הגגן נכון להחמיר שלא לקפלו לגמרי, אלא ישאיר שיעור טפח [כולל הקיפול].

מאת: הרב שמחה כהן. והתקן 'הבית היהודי' חלק א', כ"ה

סוד השמירה ממריבה!

מעידוד זה הצלחנו לבצע פעולות מסויימות (שאולי היו נראות בלתי אפשריות) 'כתגובה חוזרת' (מאיתנו) למחמאות המעודדות מצידם. **המחמאה – החסימה לביקורות ומריבות!**
בין מעלותיה של המחמאה נוכל לראות גם את ההשלכות החיוביות למניעת ביקורת (של הסוכבים אותנו ובעיקר של בן הזוג). משפחה שמחמיאים בה זוכה לאוירה טובה בין מרכיביה. רבים מאיתנו יוכלו להיזכר במצבים מסויימים בהם רצינו להעיר ולבקר, אך מנגנון פנימי עצר בעדנו ואמר: "לא כדאי עכשיו".
בנוסף לכך, פעמים רבות הצורך לבקר נובע לא משום שיש סיבה מוצדקת לבקר, אלא מן העובדה שהמבקר אינו חש בנוח בהתנהגותו שלו בכמה היבטים, ובעיקר כאשר הוא מנסה להתמודד עם תכונות שברצונו להתגבר עליהן, או לאזן אותן, ואינו מצליח. כתוצאה מכך הוא מבקר את זולתו, ובעיקר את בן זוגו, כאשר הוא מתמקד בחולשות הדומות לשלו, שהוא מוצא אצל זולתו.

תפקיד המחמאה אינו אך ורק להשרות אוירה נעימה בבית, אלא לעודד את בני הבית, בן הזוג, וכן להשרות אוירה נעימה וטובה גם במערכות יחסים שונות.
כאשר ילד עושה דבר, ואפילו הפעוט ביותר, אנו משבחים אותו באופן ספונטני, ואף מגדילים את עשייתו, למשל: לפעוט הזוחל, אנו אומרים בהתלהבות: "אתה רץ, כל הכבוד".
כאשר הוא מביא דבר קל, אנו אומרים לו שהצליח לשאת משא כבד מאוד ו"כל הכבוד", וכן הלאה.

האינטואיציה, המביאה אותנו לומר לו זאת, היא, שמילים אלה מעודדות אותו ונותנות לו הרגשה טובה. שהוא וכל אדם – זקוקים לה! וברור לנו, שאם נשבח אותו על פעולותיו הזוטרות, הוא ימשיך ויעשה דברים חיוביים. אין אנו חשים שלא בנוח כאשר אנו אומרים לו מילים שאינן אמיתיות, ואין אנו מרגישים שאנו ש"סתם מתחנפים" לו.
הפעולה נראית לנו קדושה וטהורה, ואנו אף מרגישים שעשינו דבר גדול כשעודדנו אותו.
אין שום סיבה שעידוד דומה לא ינתן גם לבן הזוג על פעולות שהוא עושה (כמו כן לחברים, לחברינו למקצוע וכו').
כשם שהעידוד מניע ועוזר לילד קטן, הוא יניע ויעזור למבוגר להתגבר על קשיים גדולים וקטנים.
כאשר ינתן עידוד כזה, יתגמדו הקשיים הטבעיים שיש בפעולות מסוימות.

אחד האמצעים להגן ולמנוע מאותו מבקר להשמיע את ביקורתו הוא – לתת לו תחושה שמעריכים אותו, ואז פוחתת הרגשת הנחיתות שלו.
כמו כן לא נוח לו לבקר אדם, המעריך אותו.
במצב נוסף יכולה המחמאה להגן מפני הביקורת. בין בני זוג שמערכת היחסים שלהם אינה תקינה, עשוי להתהוות מצב שכל אחד מהם מנסה להוכיח שהוא 'בסדר' יותר מזולתו. זאת הם עושים על ידי גימוד פעולותיו של בן זוגם וכן ע"י ביקורת על התנהגותו ופעולותיו. אמירת שבח ומחמאות, מספקת לזולת את צרכיו התחושתיים, וכשהוא חש שמעריכים אותו, אין הוא זקוק להשתמש בביקורת יותר!

אם נרענן מעט את זיכרוננו, נגלה שמילות עידוד ממורים, מעסיקים – בעבודה ואף מחברים קרובים, שעודדו ושיבחו אותנו, הצליחו לגרום בעזרת מילים אלה שבטחוננו העצמי יגדל, וכתוצאה

המדרש בפרשתנו מספר: ישבה לאה בביתה וצפתה ברוח הקודש: "שני בנים ליצחק: עשו ויעקב, ושני בנות ללבן: לאה ורחל. הגדול לגדולה. הקטן לקטנה". מיד נחרדה כולה: "אני, שכל חיי למדתי בסמינר 'בית יעקב', הייתי מתפללת והולכת בצניעות כבת ישראל קדושה, וכל חיי התפללתי לזכות בחתן בן תורה, האם אני אתחתן עם עשו הרשע, אשר אין בו לא תורה ולא מצוות?"... כך היתה בוכה ללא סוף לפני הקב"ה שירחם עליה, עד אשר מספרים חז"ל שנשרו כל ריסי עיניה. לעומתה, אחותה רחל, היתה מאושרת, בקרוב אתחתן עם יעקב הבחור הצדיק, המשקיע את כולו לתורה וליראת שמיים. והנה... שבוע לפני החתונה, רחל כבר תפרה את שמלת הכלה, הכינה תכשיטים מהודרים, קבעה תור אצל המאפרת, הכל רק בשביל הרגע הגדול – להתחתן עם הבחור הצדיק יעקב בן יצחק הצדיק. והנה, בבוקרו של יום החתונה, תופס לבן את רחל בתו ואומר לה: "שמעי בתי, אינך מתחתנת עם יעקב, לאה אחותך מתחתנת איתו הלילה, אנא דאגי להעביר לה את השמלת כלה שהכנת, האיפור והתכשיטים בשעה הקרובה". רחל מזדעזעת כולה, ומבינה שאם היא תתן ללאה להתחתן עם יעקב, הרי שהיא תצטרך להתחתן עם עשו הרשע. וכי כיצד יראו חייה? וכיצד יראו ילדיה? רחל עומדת בפני ניסיון חייה: אם היא לא תגלה ליעקב על מזימת אביה ותוותר ללאה – אין לה חתן בן תורה! אין לה שבטים! אין לה חיי קדושה. אך מצד שני: אם תגלה ליעקב – הרי לאה תתבייש מאוד ותתבזה ברבים. היא מחליטה: אני מוותרת! מוותרת על בעל צדיק שיכבד אותי. מוותרת על ילדים שיאירו את העולם. ואולי מוותרת על העולם הבא שלי, ובלבד שלא תתבייש ותתבזה אחותי.

לכן, אומרים חכמים, שכאשר לקחה רחל מדודאי ראובן, נזפה בה לאה ואמרה לה: "המעט קחתך את אישי, ולקחת גם מדודאי בני?". קחתך את אישי? וכי רחל לקחה את יעקב מלאה? הרי היא זו שוותרה ללאה ונתנה לה להתחתן עם יעקב? – אלא, שכל החיים הסתירה רחל את מעשה הוויתור שלה מלאה ונתנה לה להרגיש כאילו היא תמיד היתה זו שאמורה להתחתן עם יעקב, ולא סיפרה לה כלל על כך שוותרה לה. "בזכות כך", אומר המדרש, "כאשר היו ישראל בצרה, באו כל האבות וביקשו רחמים, אך לא ענה להם ה', אך כאשר באה רחל וביקשה רחמים – מיד ענה לה ה' תבקש והושיעם בזכות הוויתור שוותרה ללאה, ואף לא סיפרה

לה שעשתה עמה טובה וחסד. רחל אמנו מלמדת אותנו את קביעת רבותינו: "מוטב לאדם שישליך עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבירו ברבים". כמה צריך להתאמץ ולעשות הכל כדי לחסוך מהשני הרגשה לא טובה ובושה. מסופר על הגאון ר' אברהם גיניחובסקי זצ"ל מעשה מופלא המלמדנו שיעור בזהירות בכבוד הזולת: "מידי ליל שבת, לאחר סעודת הלילה, היה נוהג אחד מתמידי החכמים שבעיר להגיע בקביעות אל ביתו של ר' אברהם, והם היו צוללים בלימוד מרתק בים התלמוד. שבת אחת, הגיע אותו תלמיד חכם, כהרגלו בקודש לביתו של ר' אברהם, רק שהפעם אירע לו דבר לא נעים כלל וכלל. שקוע כולו במחשבות קודש שכח שהיום יום השבת ובטעות צלצל בפעמון הדלת החשמלי של ר' אברהם. מיד נתקף אותו תלמיד חכם בחרדה: "בטעות חיללתי שבת! וכעת יפתח ר' אברהם הדלת ואיזו בושה גדולה מחכה לי", חשב בדאגה.

התלמיד חכם נשאר בפתח הדלת כשהוא דופק בשקט ובוושה. אך משום מה, הדלת לא נפתחה. הוא דופק שוב ושוב, אך אין קול ואין עונה. התלמיד חכם שידע שר' אברהם חייב להיות בשעה זו בבית, המשיך לדפוק בדלת. עד שנפתחה הדלת. בפתח הדלת נעמד ר' אברהם לבוש בפיג'מה, כשהוא נראה כמי שקם משינתו והחל להתנצל: "אני מצטער, האם אתה דופק זמן רב? בבקשה כנסו!". אותו תלמיד חכם הבין שכנראה ר' אברהם עלה לנוח מעט ולא שמע את צלצול הפעמון למרבה המזל, ומיד ירד הלחץ והפחד מליבו ונכנס הוא ללמוד עמו כרגיל. אך מה אירע באמת עם ר' אברהם? ר' אברהם ישב כהרגלו בשולחן שבת עם אשתו, ולפתע הוא שומע צלצול בפעמון. מיד הבין הוא שכנראה בטעות צלצל התלמיד חכם בפעמון, והרי אם הוא יפתח לו כעת את הדלת, התלמיד חכם יתבייש עד למאד ולא יוכל ללמוד עמו כלל וכלל. לכן, מה עשה? הוא רץ לחדרו והחליף את בגדי השבת בבגדי השינה והמתין במשך כמה דקות. לאחר שעברה שהות זמן מספקת, העמיד ר' אברהם פני ישן ועשה עצמו כמתנצל על כך שנרדם ולא שמע את הדפיקות – וכל זאת כדי שיתבייש אותו תלמיד חכם. ר' אברהם גיניחובסקי זצ"ל העדיף לבזות עצמו ולפתוח הדלת עם פיג'מה ובלבד שאותו יהודי לא יתבזה ויתבייש. מעשים שכאלו, הם אלו אשר עושים רעש בכל העולמות העליונים, ומבטלים כל קטרוג מעל האדם ומשפחתו. פעם אחרת, נסע ר' אברהם עם נהג אחד, כשמאחור התיישבו להם זוג נשוי. הנהג החל לפתוח בשאלות עמוקות בעיון התורה, אך ר' אברהם מיד החל לשנות את נושא השיחה ושאל שאלות מוזרות את הנהג: "כיצד הביאו לארץ את הגירפה אם יש לה צוואר כה ארוך?"... הנהג לא הבין את סיבת הדבר, אך בסיום הנסיעה הסביר לו ר' אברהם: "ראיתי שהיהודי שישב מאחורינו אינו תלמיד חכם גדול, ואם נדבר בדברי עמקות, הוא לא יבין בעלה בעיניה, לכן החלטתי לשנות את נושא השיחה, וכך גם הוא ישתתף". באנשים כאלו בחר ה' לשמש לפניו! באלו הנוהרים בצערם של האחרים!

פגיעה וגרימת צער ליהודי, פירושה, פגיעה בנשמתו החצובה מתחת כסא הכבוד של מלך מלכי המלכים. אומרים רבותינו שכאשר יצאו ישראל ממצרים, לא נבחו עליהם הכלבים ובכך לא הבהילו את ישראל, ורק בעבור כך שלא הבהילו והפחידו יהודי – זכו עד ימינו שכל הנבילות יהיו שחרם ומנת חלקם. ק"ו יהודי הנוהר שלא לצער!

עשיית ניסים בדורנו

תחילת 60 השנים
לפניית התורה

בפרשתנו מתוארת לידתם של שנים עשר השבטים הקדושים. מספרים רבותינו שלאחר שילדה לאה את ששת ילדיה, זכתה להתעבר שוב.

והנה חשבה לה לאה ואמרה: "לי ישנן 6 ילדים, לזילפה שפחתי יש שני ילדים וכן לבלהה שפחת אחותי רחל ישנן שני ילדים ורק לאחותי רחל יש ילד אחד ושמו יוסף, כך שסך הכל יש ליעקב בינתיים, אחד עשר ילדים. והרי רואה אני ברוח הקודש שאמורים להיות ליעקב 12 ילדים, כך שאם הולד שיצא ממעיי יהיה בן, הרי שהושלמו 12 השבטים. אך דא עקא, שמצב שכזה תתבזה אחותי רחל, שהרי לשפחות יש יותר ילדים ממנה.

"אם כן", אמרה לאה, "מבקשת אני ממך בורא עולם, שהבן הזה הנמצא במעיי יתהפך לבת, כך שהבן ה-12 של יעקב יהיה מרחל, וכך יהיה מספר ילדיה לפחות כמספר ילדי השפחות."

אומרים רבותינו (ברכות ס): כיוון שהתפללה מעומק הלב, מיד קיבל ה' את תפילתה, ונהפך הבן שבמעיה לבת, אשר לימים תישא את השם 'דינה'.

כי זוהי כוחה של תפילה המסוגלת לשנות את הטבע.

"כמה מאושר האדם שיכול בעודו חי לפנות אל בורא העולם, מלך מלכי המלכים ולבקש ממנו את כל צרכיו", היה אומר החפץ חיים.

חסר לך משהו? מעיק לך משהו? מפריע לך דבר מה? קיבלת כח אדיר ושמו – תפילה.

רק תבקש ממנו, כי בידו הכל! אין לו מגבלה. הוא מחיה את העולם ובידו לתת לך את כל אשר עולה על ליבך, ואף להפוך את הוולד שבעיד לבת!

מספרים על הצדיק ר' נחמן מברסלב זצ"ל שהיה נוהג בצעירותו לעשות תעניות וסיגופים על מנת לזכך את גופו ולהגיע

לדבקות בה', אך לאחר מספר שנים של התקדשות מרובה אמר: "אם הייתי יודע את כוחה ומעלתה של תפילה והתבודדות לה, לא הייתי עושה את כל הסיגופים הללו".

סיפר מרן מאור ישראל, הרב עובדיה יוסף זצ"ל מעשה מדהים הממחיש לנו עד כמה גדולה כוחה של תפילה הבאה מעומק הלב: "לפני עשרות שנים הגיעה אליי אשה והתחננה בדמעות: 'רבנו, אנא ברך אותי ואת בעלי שנזכה לפרי בטן'. הייתי מברך, אך ידעתי שתפילתי לא תועיל לה.

לאחר 14 שנות טיפולים, תרופות והרבה תפילות, ניגש אליה הפרופסור צ. ואמר לה: "גברת, די עם הניסיונות – אין לך יותר סיכוי לזכות בילדים. עברו כבר 14 שנים של ניסיונות כושלים. חבל לכם על הזמן והמאמץ. כאשר יצמחו לי שערות על כף היד, אז אולי יהיה לכם ילדים", חתם הפרופסור באכזריות.

ליבה של האשה נקרע לשניים כששמעה את הדברים מהפרופסור והיא עשתה את הרכה במהירות אל מרן הרב עובדיה זצ"ל.

היא נכנסה לחדרו של הרב ופרצה בבכי קורע לב: "כבוד הרב", היא אמרה תוך כדי שהיא נחנקת מדמעות, "הרופאים התייאשו ממני לחלוטין, ורק ה' יכול לעזור לי.

אנא הרב אין לי לאן ללכת, תתפלל עליי בבקשה שאזכה לפרי בטן", היא מיררה בבכי, והרב בירך אותה לעיני הציבור. כשיצאה מהחדר פנה מרן זצ"ל לתלמידיו ואמר להם: "כעת אני בטוח שהיא תזכה לישועה". "מניין הרב יודע זאת?", שאל אחד התלמידים, "הרי הרב מברך אותה שנים רבות ועדיין היא לא זכתה להיפקד".

"דעו לכם", השיב להם מרן, "עד היום היא התפללה לה וביקשה ברכה רק כדי לצאת ידי חובה, כאשר את עיקר בטחונה והשתדלותה היא תלתה ברופאים וציפתה שמהם תבוא לה הישועה.

אך כעת שנשברה והתייאשה מהרופאים, הרי שהיא מרגישה שכל כולה תלויה בתפילה לה' – לכן אני בטוח שהיא תיוושע גם לאחר 14 שנה", חתם מרן.

"לאחר שנה", מספר מרן, "זכתה אותה אשה להיפקד בבן זכר לאחר 15 שנות נישואין. ולעוד ילדים נוספים במשך השנים".

יהודי מאמין לעולם לא מתייאש ממצבו! הרי הוא יודע שהוא מחובר אל מלכו של עולם, אשר הכל בידו.

פעם הסתובבו להם קבוצת נערים, שביניהם היה גם בנו של ראש הממשלה. לפתע, עצרו הנערים ליד מוכר ארטיקים, כאשר כל אחד קנה לעצמו קרחון צבעוני.

רק לבנו של ראש הממשלה לא היה כסף. הוא נכנס לעצבות והמשיך לפסוע עמהם. "מדוע אתה עצוב?", שאל אחד הנערים, "הרי אם רק תתקשר לאביך ראש הממשלה ותבקש ממנו, מיד הוא יקנה לך כל הקרחונים שבמדינה. מדוע אינך מנצל זאת?".

בורא עולם מחיה אותך כל רגע, הכל בידו והכל שלו – תבקש, תתחנן ותבטח רק בו. "אל תבטחו בנדיבים, בן אדם שאין לו תשועה" – תסמוך אך ורק עליו. יהודי לא מתייאש! הרי אבא שלו זה ראש הממשלה של כל העולם! רק בוא ותבקש!

ההקדשה המרכזית!

העלון מוקדש לרפואה, הצלחה ופרנסה: אנה בת סופיה, משפחת קורוטה ומשפחת מאירוב, אסתר פרץ בת סימי, סעדה בת זהרה, שושנה בת זוהרה, זרע של בר קיימא: סיגלית בת מול, לעילוי נשמת: יצחק בן פנינה, אוריאל בן מול, סאלם בן חיים, משה בן סעדיה, דניאל בן סלאמה.

כל המעוניין בפיעוץ
הקטורת על קלף המסוגל לפרנסה : 054-84-18095

תגובות: 050-6425002
פניה: אנה פני 9, ת"א, שפ' הכינה
daniel777achiel@gmail.com

העלון מוקדש לברכה והצלחה
למשפחת מגער,
סמייעו רבות בעשיית העלון.
וכמו כן לבחור 'הושע גמליאל ססייע
בהוצאת העלון, 'יה רצון שה' ישלח לו
את זיווגו בקרוב מאד. אמן!

תרמת ספ"ח וזיכית
מאות משפחות בכל הארץ!
חשבון בנק דואר 20-783-220.

העלון מוקדש לעילוי נשמת צדוק בן חסן

העלון מוקדש לרפואת שלום ושלום ושלום בני זוהרה

חידה!
איזו חיה ישנה עם עין אחת בלבד סגורה?
מ:מטמא צרל צווהט מוטא וזמא אלו קמא אטמא